

сіонери, ся намирать за крѣсть тѣ, и за чясти-
тѣ на крѣсть тѣ, на кой то Христось е былъ
прикованъ: зацо то ако бы нѣкой отъ всичкый-
тѣ свѣтъ събралъ оныя чясти, за кои то гово-
рятъ да сж чясти отъ онзи крѣсть, могълъ бы
да направи съсъ тѣхъ еднаж геміѣ.

Отговаряме имъ, че ако бы и така было,
какъ то пустословять, то още по-голѣмъ честь
бы ималъ Крѣсть тѣ Господень отъ такова чюдо.
Зацо то ако е възможно было Христу пять
хлѣбове да умножи, и пять хыляды народъ (о-
свѣнь жены и дѣтца) съсъ тѣхъ да насыти,
и да събержтъ останалытѣ уломци (коматы)
дванадесять кошы пълны: [Мат. гл. 14]. то что въз-
бранява да бжде подобно чюдо и съсъ Крѣсть-
тѣ Господень, кого то Христось, като свой цар-
скый прѣстоль, съсъ толкова чюдеса прослави?

Мълвжтъ още Протестанти тѣ че, святыи
Амвросій, въ слово то си на прѣставленіе царя
Ѳеодосія говори: Елена намѣри крѣсть тѣ, а
Христу ся поклони, не на дръво то. Зацо то
това е заблужденіе на язычници тѣ.

Отговаряме имъ; и ный благочестно испо-
вѣдваме, че крѣстно то дръво за себе не е по-
кланяемо: Нъ за Христа, кой то на него быде
распятъ. Нъ ако и само то дръво почитаме, то
го почитаме относительно, сирѣчь, не за това,
че е дръво, нъ зацо то Христа распятаго обра-
зува. какъ то и святы тѣ иконы. За това Св.
Амвросій, пакъ тамо въ сжщо то слово говори